

Jarní Kvíčalka vlčat

27. - 29. března 2015

Jak to u nás bývá pravidlem, sraz máme vždy v 16:00 na parkovišti pod školou u kostela. Ani teď tomu nebylo jinak, a tak jsme se v tento čas na místě sešli v počtu 16 osob, z toho 12 vlčat a 4 vedoucích.

Aby nám cesta na Kvíčalku ubíhala rychleji, hráli jsme po cestě hru Medvěd“ a 10,9.8... Kdykoliv někdo z vedoucích nahlásil medvěda, mužstvo mělo za úkol vyšplhat na strom, aby se zachránili. Pokud však vedoucí začal odpočítávat od desíti, byl to jasný signál k tomu se co nejrychleji schovat tak, aby vedoucí neviděl. Vlčata byla ve schovávání velmi dobrá, a tak se stalo, že žádný z vedoucích nikdy vlče neviděl :-). Nicméně ještě dostal Indy echo od Aladina, že se se svou družinkou bavil o pochodových značkách. A tak Kamil s Vojtou vyrazili dopředu před náš konvoj a připravili pro naše mužstvo tyto značky. První značku jsme našli velice rychle. Kupodivu vidina další pochodové značky značně zvýšila u našeho mužstva pochodovou rychlost, a tak jsme brzy dorazili na Kvíčalku.

Na Kvíčalce jsme byli opět rychleji než Aladin, ale ten se po chvilce čekání objevil, a tak mohlo začít vybalování, zatopení v kamnech a nošení madraček na spaní. Po všech těchto úkolech naše mužstvo vyhládlo, proto jsme si dali skvělou večeři. Když se naše vlčata a vedoucí najedla, nastal čas večerního programu. Vyrazili jsme na náměstíčko a zahráli si na dobývání tohoto místa. Četa byla rozdělena na dva týmy. Jeden tým náměstíčko bránil a druhý tým na náměstíčko útočil. V případě, že se útočník dostal až ke stožáru, dostal lísteček od Akély (*Aladina*). Po této

hře jsme si pěkně v teple zahráli hádací hru. Mužstvo bylo opět rozděleno na dva tábory. Mohli si vybrat, jestli chtějí otázku, hádanku anebo „Co to je?“. V sekci „Co to je?“ byli různé předměty a vlčata je měla správně pojmenovat. Aladin o této sekci prohlásil, že to vypadá, jako kdyby Indy rozebral celý svůj počítač, a teď ho po částech ukazuje :-D. A tak si dívka mohla prohlédnout třeba elektrický motorek z CD-ROMU, dálkový odpalovač na staré foťáky, starý expozimetr z firmy Metra, měřící hrot a další jak tomu všichni u stolu začali přezdívat TU-KABEL. Během kvízu k nám dorazila Kebulka s Beníkem. Po skončení hry bylo již pozdě k večeru, a tak se šlo na kutě.

Ráno probíhalo klasicky. Rozcvička — snídaně. První dopolední hra byla spíš maskovací. První etapou hry bylo, že se mužstvo mělo schovat podél cesty od Studeňáku k Bahňáku tak, aby je vedoucí procházející touto cestou nespaptili. Kdo tuto část přežil, měl pak za úkol dostat se na verandu. Po hře následovalo vaření kotlíkové polévky a s tím související příprava ohniště a závěsu. Kupodivu jako první se značným náskokem měla uvařeno nejmladší družinka. Kdo snědl polévku, mohl si jít pro výborné těstoviny s omáčkou, kterou vařil šéfkuchař Aladin. Po obědě byla chvilka odpočinku, kteří někteří z nás opravdu využili

k odpočinku a někteří ke stavění přístřešku z přírodních materiálů. Poté nastal čas na odpolední procházku. Během ní jsme si opět zahráli Medvěda a také Pašeráky. Pod vysílačem vytvářela naše vlčata po družinkách obrázky z přírodních materiálů, tedy land-art. U vysílače jsme si zahráli pár her Jelena a pak nastal čas vrátit se na tábořiště, kde po příchodu následovala svačina.

Když se setmělo, proběhla menší stezka odvahy a pak slib 3 vlčat. K večeru se ještě v chatě hrálo Městečko Palermo a pak hurá spinkat, přeci jen jsme spali o hodinku méně.

Neděle byla ve znamení úklidu. Takže jsme si sbalili všechny svoje věci, uklidili chatu a vyrazili vstříc domovům, kde na nás čekaly maminky s obědem. Během cesty se trochu zhoršilo počasí, a tak na místo mrholení přišel deštíček.

I přes méně příznivé počasí jsme se sešli v hojném počtu. Akce proběhla bez jakýkoliv zranění. Všichni jsme se vrátili k maminkám v pořádku. Jinak po příchodu domů bylo zjištěno jedním vedoucím a pár dětma, že se už klíšťata probudila. Takže pozor na ně :-)

Indy

[další fotografie](#)